Η κρυφή ιστορία του εδαφίου σαράντα - Αριθμός τριάντα τέσσερα

Ιεζεκιήλ Αριθμός Δεκαπέντε

Jeff Pippenger
2026-10-28

Πέντε κρυμμένοι μήνες

Το μήνυμα του Ισλάμ, όπως αποτυπώνεται στο εδάφιο δέκα, παρουσιάστηκε από τον Ιωσία Λιτς το 1838 σε συνάρτηση με τον χρόνο που προσδιορίζεται στο εδάφιο δεκαπέντε. Εκείνη την εποχή υπήρχαν στοιχεία της προφητείας που παρέμεναν κρυμμένα από τον Λιτς. Έως την 1η Αυγούστου 1840, ο Λιτς είχε δημοσιεύσει μια πληρέστερη παρουσίαση, βασισμένη σε όσα του είχαν αποκαλυφθεί μετά το 1838 μέσα από το μήνυμα των «πέντε μηνών». Το 1838, μέρος του μηνύματος των «πέντε μηνών» του ένατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης παρέμενε κρυμμένο από τον Λιτς. Το κρυμμένο τμήμα της προφητείας των πέντε μηνών αποσφραγίστηκε για τον Λιτς πριν από το 1840, και η αποσφράγιση είχε ως αποτέλεσμα τη φανέρωση της δύναμης του Θεού από το 1840 έως το 1844.

Οι πέντε μήνες του πέμπτου εδαφίου παρέμεναν κρυμμένοι μέχρι το 2026. Όταν η Ελισάβετ έπαψε να κρύβεται ύστερα από πέντε μήνες, ήρθε κοντά της η Μαρία. Η Μαρία συνδέει τους πέντε μήνες κατά τους οποίους η Ελισάβετ κρυβόταν με την παραβολή των δέκα παρθένων, διότι, σε αντίθεση με την Ελισάβετ, η Μαρία ήταν έγκυος παρθένος, ενώ η Ελισάβετ ήταν έγκυος γυναίκα που είχε υπερβεί την ηλικία της τεκνοποίησης. Και οι δύο γεννήσεις ήταν θαυματουργικές, καθεμία με τον δικό της τρόπο, αλλά η Μαρία ήταν παρθένος. Όλοι οι προφήτες μιλούν για το τέλος του κόσμου, και οι παρθένες που αντιπροσωπεύονται από τη Μαρία στις έσχατες ημέρες είναι οι πέντε φρόνιμες παρθένες που απαρτίζουν το κίνημα της Φιλαδέλφειας του τρίτου αγγέλου και αριθμούν εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Η Ελισάβετ και η Μαρία συναντώνται τον έκτο μήνα, μετά τους πέντε μήνες κατά τους οποίους η Ελισάβετ κρυβόταν. Οι πέντε μήνες του πέμπτου εδαφίου παρέμεναν κρυμμένοι μέχρι το 2026.

Όταν γεννήθηκε ο Ιωάννης, η Μαρία επέστρεψε στη Ναζαρέτ και ο Ζαχαρίας έπαψε να είναι άλαλος. Η Μαρία ήταν μαζί με την Ελισάβετ ώσπου έκλεισε η θύρα με τον κυριακό νόμο, οπότε μιλά η προφητεία. Ο Ζαχαρίας είναι το ορόσημο άλφα που καθίσταται άλαλο, καθώς και το ορόσημο ωμέγα που μιλά κατά τη γέννηση του γιου του. Ο Ζαχαρίας βρίσκεται στην αρχή και στο τέλος, αντιπροσωπεύοντας τόσο τον πρώτο όσο και τον τρίτο άγγελο. Η Ελισάβετ είναι το μήνυμα του δεύτερου αγγέλου και η Μαρία είναι το μήνυμα της μεσονύκτιας κραυγής, που ενώνεται με την Ελισάβετ στο τέλος της πεντάμηνης περιόδου απόκρυψης.

Η οκταμελής οικογένεια του Νώε παρέμεινε κρυμμένη στην κιβωτό για πέντε μήνες και κατόπιν η κιβωτός προσάραξε στο όρος Αραράτ. Η μεσονύκτια κραυγή ενώθηκε με τον δεύτερο άγγελο στο Έξετερ και συνεχίστηκε έως ότου έκλεισε η θύρα στις 22 Οκτωβρίου 1844, σε εκπλήρωση της παραβολής των δέκα παρθένων. Η Μαρία ενώθηκε με την Ελισάβετ στο Έξετερ και συνέχισε

μέχρι τη γέννηση του Ιωάννη.

Το μήνυμα που είχε παραμείνει κρυφό για τον Λιτς το 1838 ήταν το μήνυμα των «πέντε μηνών». Η απόκρυψη των πέντε μηνών αναπαρίσταται με τους οκτώ ανθρώπους μέσα στην κιβωτό· είναι η Ελισάβετ που παραμένει κρυμμένη κατά τους πρώτους πέντε μήνες της εγκυμοσύνης της. Ήταν ο Κύριος που κρατούσε το χέρι Του πάνω στους πέντε μήνες το 1838, ώσπου απομάκρυνε το χέρι Του από τους πέντε μήνες, επιτρέποντας στον Λιτς να δημοσιεύσει την ημερομηνία δέκα ημέρες πριν από την εκπλήρωσή της. Όταν το μήνυμα των πέντε μηνών αποσφραγίζεται στις έσχατες ημέρες, όπως παρουσιάζεται τώρα, βρίσκεστε στις έξι ημέρες της κατασκηνωτικής συνάθροισης του Έξετερ, από τις 12 έως τις 17 Αυγούστου 1844, τις οποίες ακολούθησαν εξήντα έξι ημέρες μέχρι την κλειστή θύρα της 22ας Οκτωβρίου 1844. Οι ημέρες ήταν εβδομήντα δύο, αλλά, όταν τοποθετηθούν σε μια προφητική γραμμή και κατόπιν απομονωθούν τα ορόσημα, μπορεί να διαπιστωθεί ότι το σημείο της πολιορκίας, το οποίο αναπαριστούσε η κατασκηνωτική συνάθροιση του Έξετερ, συνίστατο σε έξι ημέρες, τις οποίες ακολούθησαν εξήντα έξι ημέρες μέχρι την κλειστή θύρα. Προφητικά, η περίοδος αναπαρίσταται ως 6 6 6.

Η ιστορία της πολιορκίας, όπως απεικονίζεται από το Έξετερ έως τις 22 Οκτωβρίου, αντιπροσωπεύεται από τον Λάμεχ της έκτης γενεάς του Κάιν. Η θύρα κλείνει αμέσως μετά την αποσφράγιση της προφητείας των πέντε μηνών. Κλείνει σταδιακά, αλλά για τον Αντβεντισμό η διαδικασία αυτή άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου και ολοκληρώνεται στην πολιορκία. Όταν έρθει η πολιορκία, θα εκδηλώσετε τον χαρακτήρα είτε του Λάμεχ του Κάιν είτε του Λάμεχ του Σηθ. Ο αριθμός εκείνης της ιστορίας για τον Λάμεχ του Κάιν είναι 6 6 6, και ο αριθμός για τον Λάμεχ του Σηθ και τη θριαμβεύουσα εκκλησία είναι 7 7 7.

Η φανέρωση των δύο χαρακτήρων που αντιπροσωπεύονται από τους δύο Λάμεχ και από το 666 ή το 777 αρχίζει με τα γεγονότα που στρέφουν την προσοχή του κοινού στον Αντβεντισμό, καθώς τίθεται το ερώτημα γιατί οι Αντβεντιστές παρέμειναν σιωπηλοί σχετικά με την προειδοποίηση των πύρινων σφαιρών του Νάσβιλ. Η κλιμακούμενη αντιπαράθεση γίνεται μια ορατή εκδήλωση πριν από την κλειστή θύρα του σύντομα επερχόμενου νόμου περί Κυριακής που προτυπώθηκε από τα ζώα τα οποία ανέβαιναν τη ράμπα για να εισέλθουν στην κιβωτό. Η κλιμακούμενη ορατή προειδοποίηση προτυπώθηκε επίσης από την εμπειρία του Ηλία στο όρος Κάρμηλο και από το κίνημα των Μιλλεριτών του 1844.

Η προφητική δομή της πολιορκίας

Η προφητική δομή μιας πολιορκίας που λήγει με την καταστροφή της πόλης συμβολίζει μια χρονική περίοδο η οποία αρχίζει με ένα σημείο και τελειώνει με ένα σημείο. Συμβολίζει μια χρονική περίοδο και μια χρονική στιγμή. Η περίοδος σχηματισμού της εικόνας παρουσιάζεται με ποικίλους τρόπους. Κάθε προφητική δομή αυτού του είδους στη θεόπνευστη μαρτυρία προτυπώνει την περίοδο δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου, η οποία κορυφώνεται με το χάραγμα του θηρίου.

> «Η “εικόνα του θηρίου” αντιπροσωπεύει εκείνη τη μορφή του αποστατημένου Προτεσταντισμού η οποία θα διαμορφωθεί όταν οι προτεσταντικές εκκλησίες ζητήσουν τη συνδρομή της πολιτικής εξουσίας για την επιβολή των δογμάτων τους. Το “χάραγμα του θηρίου” απομένει ακόμη να προσδιοριστεί». Η Μεγάλη Διαμάχη, 445.

Η χρονική περίοδος αντιπροσωπεύει τη διαμόρφωση της εικόνας προς τιμήν του θηρίου και κατ' ομοίωσή του· το χάραγμα του θηρίου επιβάλλεται όταν η εικόνα που διαμορφώνεται φτάσει στο σημείο να μπορεί να θεσπίσει, με τον λόγο της, έναν νόμο για την τήρηση της Κυριακής. Το χάραγμα της εξουσίας της Ρώμης προτυπώθηκε από τον Ναβουχοδονόσορα όταν καταστράφηκε η Ιερουσαλήμ. Είτε πρόκειται για τη Βαβυλώνα είτε για τη Ρώμη, η δομή της πολιορκίας δίνει έμφαση στον βασιλιά του βορρά κατά τις έσχατες ημέρες. Η πολιορκία του Ορχάν από το 1333 έως το 1337 και η τετραετία από τις 27 Ιουλίου 1449 έως την πολιορκία της Κωνσταντινούπολης το 1453 δεν προτυπώνουν μόνο την περίοδο από τις 11 Αυγούστου 1840 έως τις 22 Οκτωβρίου 1844, αλλά οι πολιορκίες αυτές υπογραμμίζουν επίσης τον ρόλο του Ισλάμ ως των τέκνων του ανατολικού ανέμου της βιβλικής προφητείας. Το θέμα του βασιλιά του βορρά (της Βαβυλώνας ή της Ρώμης) και του ανατολικού ανέμου είναι οι «ειδήσεις από την ανατολή και από τον βορρά» στο χωρίο Δανιήλ 11:45.

> Αλλά ειδήσεις από την ανατολή και από τον βορρά θα τον ταράξουν· γι' αυτό θα εξέλθει με μεγάλη οργή, για να καταστρέψει και να εξολοθρεύσει ολοκληρωτικά πολλούς. Δανιήλ 11:44.

Τα τέσσερα έτη από τις 27 Ιουλίου 1449 έως την πολιορκία της Κωνσταντινούπολης το 1453 δεν προσδιορίζουν μόνο μια τετραετή περίοδο· σε συνδυασμό με τον θάνατο του Ιωάννη Παλαιολόγου το 1448, η περίοδος αυτή αντιπροσωπεύεται επίσης από πέντε έτη.

Η δομή αυτή αποτυπώνεται τόσο στις δύο καταστροφές της Ιερουσαλήμ όσο και στον κατακλυσμό του Νώε. Εντοπίζεται στο πρώτο Πάσχα στην Αίγυπτο, όταν απαιτούνταν να δει ο εξολοθρευτής άγγελος το σημείο του αίματος στη θύρα που οδήγησε τον Φαραώ και το στράτευμά του μέσα στη θάλασσα, έως ότου οι ανατολικοί άνεμοι αφέθηκαν ελεύθεροι και τα νερά έκλεισαν τη θύρα εισόδου στη γη της επαγγελίας. Η δομή αυτή εντοπίζεται στην άλφα ιστορία της εκκλησίας της Περγάμου από το 313 έως τον πρώτο νόμο περί Κυριακής το 321, καθώς και στην ωμέγα ιστορία της Περγάμου από το διάταγμα του Ιουστινιανού το 533 έως τον νόμο περί Κυριακής του 538. Στην περίπτωση της Περγάμου, το σημείο είναι είτε ένα έδικτο είτε ένα διάταγμα, αλλά και τα δύο σηματοδοτούν την έναρξη μιας περιόδου που κορυφώνεται με έναν νόμο περί Κυριακής.

Η χρονική διάρθρωση της πολιορκίας και της καταστροφής της Ιερουσαλήμ κατά τον Ιεζεκιήλ εκτεινόταν από το 587 π.Χ. έως το 586 π.Χ.: δύο έτη με συμπεριληπτικό υπολογισμό του χρόνου και 1,5 έτος με αποκλειστικό υπολογισμό. Ένα άλλο προφητικό σχήμα πολιορκίας αποτυπώνεται επίσης σε δύο έτη στην εκστρατεία του Πανείου, η οποία περιλάμβανε τη μάχη του Πανείου το 200 π.Χ. και την πολιορκία της Σιδώνας το 198 π.Χ. Ο θάνατος της συζύγου του Ιεζεκιήλ αντιστοιχεί στον θάνατο του Λάμεχ, στον θάνατο του Ιωάννη Παλαιολόγου και στη μάχη του Πανείου.